राजा। सखे मा मैवं।

ननु वज्रिण एव वीर्यमेतद्

विजयन्ते द्विषतो यदस्य पक्षाः।

वसुधाधरकन्दराविसर्पी

प्रतिशब्दोऽपि हरेर्हिनस्ति नागान् ॥ १६ ॥

चित्ररथः। युक्तं। अनुत्सुकता खलु विक्रमालंकारः।

राजा। सखे नायमवसरः शतक्रतुं द्रष्टुं। अतस्त्वमेवात्रभवतीं प्रभोरन्तिकं प्रापय।

चित्ररथः। यथा भवान्मन्यते। इत इतो भवत्यः।

॥ इति सर्वाः प्रस्थिताः ॥

उर्वशी ॥ जनान्तिकं ॥ हला चित्तलेहे उअआरिणं राएसिं ण सक्कुणोमि आमन्तिडुं। ता तुमं मे मुहं होहि।

चित्रलेखा ॥ राजानमुपसृत्य ॥ महाराअ उव्वसी विण्णवेदि। महाराएण अब्भणुण्णादा इच्छामि पिअं विअ महाराअस्स कित्तिअं सुरलोअं णेडुं।

राजा। गम्यतां पुनर्दर्शनाय ॥ सर्वाः सगन्धर्वा आकाशयानं रूपयन्ति ॥

उर्वशी ॥ उत्पतनभङ्गं रूपयित्वा ॥ अम्मो लदाविडवे एआवली वेअअन्तिआ मे लग्गा ॥ सव्याजं परिवृत्य राजानं पश्यति ॥ सहि चित्तलेहे मोआवेहि दाव णं।

चित्रलेखा ॥ विलोक्य विहस्य च ॥ आं दिट्ठं क्खु लग्गा। ण सक्का मोआविडुं।